

Langenud kangelaste kalmul

21. september 1970. Täna 26 aastat tagasi kihutati

Rakveres võimutsenud fašistid Nõukoode armee võimalusel survel linnast välja.

Must murepilv hajus. Elu pöördus linna tagasi.

Võit ei tulnud iseenesest. Gagarini puiestee vennaskalmistul puhkavad need, kelle elu hinnaga toodi vabadus.

Täna, vaikses õhtuhämaruses tuleme teie kalmule, vaprad võitlejad.

Me tuleme pikas kolonnis: teie lahinguvennad — sõjaveteranid, kooliõpilased, töölised, inimesed sellest linnast. Tuleme, et avaldada teile tänu, austust ja lugupidamist.

Need pärjad on teile, need tõrvikud loidavad teile ja see leinamuusika on määratud teile, langenud kangelased.

Teie kalmul põleb täna tuli, sümboliseerides meis elava mälestuse eredust. Teie kalmul seisavad täna auvalves noored leninlased valgetes pluusides ja punastes kaelarättides, käes loitev tõrvik. Nende käed on aidanud korras hoida ka teie viimast puhkepaika.

Läbi pimeduse langevad vihmapiisad, kastes pargade õiterohkust. - Külmpüisk ühineb põsel sooja vaikselt veeva pisaraga.

Täna ei häbeneta pisaraid.

Me seisame vaikselt harduses teie kalmul. Teie langesite, et meie võiksime elada. Mälestus teist, kangelased, ei tuhmu iialgi. See kandub põlvest põlve, südamest südamesse. Puhake rahus, vägilased!

J. METS